

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 14.8.2007
COM(2007) 470 τελικό

2007/0169 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της πρώτης και της δεύτερης τροποποίησης της σύμβασης του Espoo της ΟΕΕ/ΟΗΕ για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Στις 26 Φεβρουαρίου 1991, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της υπέγραψαν τη σύμβαση του Espoo της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (ΟΕΕ/ΟΗΕ) για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο. Η Σύμβαση αυτή εγκρίθηκε από την Κοινότητα στις 27 Ιουνίου 1997 ¹.

2. Κατά τη δεύτερη σύνοδο των μερών της σύμβασης του Espoo, το 2001, εγκρίθηκε η απόφαση II/14 για τροποποίηση της Σύμβασης. Η τροποποίηση, αφενός διευρύνει τον ορισμό της έννοιας «κοινό» που διατυπώνεται στο άρθρο 1 στοιχείο (x) της Σύμβασης, ώστε να διευκρινιστεί ότι στο κοινό που είναι δυνατόν να συμμετέχει στις προβλεπόμενες από τη Σύμβαση διαδικασίες περιλαμβάνονται η κοινωνία των πολιτών και, ειδικότερα, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, και αφετέρου, παρέχει δικαίωμα προσχώρησης στη σύμβαση σε χώρες που δεν είναι μέλη της ΟΕΕ, κατόπιν εγκρίσεως της συνόδου των συμβαλλομένων μερών. Τόσο η διεύρυνση της έννοιας «κοινό», όσο και το άνοιγμα της Σύμβασης σε κράτη εκτός της περιφέρειας της ΟΕΕ/ΟΗΕ, αποτελούν μέσα θεμελιώδους σημασίας για να εξασφαλιστεί η ευαισθητοποίηση του κοινού στα περιβαλλοντικά ζητήματα και να προωθηθεί η ευρύτερη εφαρμογή και επιβολή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Συνεπώς, η πρώτη τροποποίηση της Σύμβασης συμβάλλει στην ενδυνάμωση των πολιτικών που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος και στην αύξηση της αποτελεσματικότητάς τους.

3. Ο ορισμός της έννοιας «κοινό» έχει υιοθετηθεί στο κοινοτικό δίκαιο μέσω των σχετικών διατάξεων της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (οδηγία ΕΠΕ) ², όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ ³ και 2003/35/ΕΚ ⁴, και είναι σύμφωνος με το τροποποιημένο κείμενο της Σύμβασης.

4. Κατά την τρίτη σύνοδο των μερών της σύμβασης του Espoo, το 2004, εγκρίθηκε η απόφαση III/7 για δεύτερη τροποποίηση της Σύμβασης. Με την τροποποίηση αυτή παρέχεται στα θιγόμενα μέρη η δυνατότητα να συμμετέχουν στον καθορισμό του περιεχομένου των εκθέσεων, αναθεωρείται ο κατάλογος δραστηριοτήτων του προσαρτήματος I της Σύμβασης και αντιμετωπίζονται θεσμικά ζητήματα στο πλαίσιο της Σύμβασης, όπως η εξέταση της συμμόρφωσης, οι εξουσίες της συνόδου των μερών και η έναρξη ισχύος των τροποποιήσεων. Οι σχετικές κοινοτικές διατάξεις (οδηγία ΕΠΕ) συνάδουν με την εν λόγω τροποποίηση της σύμβασης του Espoo, η οποία, ως εκ τούτου, δεν συνεπάγεται αναθεώρηση της συγκεκριμένης νομοθεσίας.

5. Με την ευκαιρία της υπουργικής διάσκεψης του Οκτωβρίου του 2007 στο πλαίσιο της διαδικασίας "Περιβάλλον για την Ευρώπη", έχει σημασία να καταδειχθεί ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της είναι προσηλωμένα στη διεθνή περιβαλλοντική πολιτική και ενεργούν από κοινού για την επέκταση των στόχων των περιβαλλοντικών συμβάσεων που τίθενται σε ισχύ μέσω της ΟΕΕ/ΟΗΕ. Κατά τη σύναψη των τροποποιήσεων της σύμβασης

¹ Απόφαση του Συμβουλίου της 27^{ης} Ιουνίου 1997 σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Κοινότητας, της σύμβασης για την αξιολόγηση των επιπτώσεων επί του διασυνοριακού περιβάλλοντος (σύμβαση του Espoo) (πρόταση, ΕΕ C 104 της 24.4.1992, σ. 5· η απόφαση δεν έχει δημοσιευθεί.)

² ΕΕ C [L175] της [5.7.1985], σ. [40]

³ ΕΕ C [L73] της [14.3.1997], σ. [5]

⁴ ΕΕ C [L156] της [25.6.2003], σ. [17]

του Espoo θα πρέπει να εξασφαλιστεί εξίσου επιτυχής κοινοτικός συντονισμός όπως και κατά τη διαπραγματευτική διαδικασία, με σκοπό να κατατεθούν, κατά το δυνατόν ταυτόχρονα, οι πράξεις κύρωσης, έγκρισης ή αποδοχής από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη.

6. Καλείται πλέον η Κοινότητα να εγκρίνει τις ανωτέρω τροποποιήσεις της σύμβασης του Espoo.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της πρώτης και της δεύτερης τροποποίησης της σύμβασης του Espoo της ΟΕΕ/ΟΗΕ για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο πρώτη φράση και παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής ⁵,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁶,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η σύμβαση του Espoo της ΟΕΕ/ΟΗΕ (Οικονομική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη) για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο (στο εξής «σύμβαση του Espoo») έχει ως στόχο τον καθορισμό των υποχρεώσεων των μερών όσον αφορά την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων δραστηριοτήτων σε πρώιμο στάδιο του σχεδιασμού και επιβάλλει στα κράτη γενική υποχρέωση κοινοποίησης και διαβούλευσης για όλα τα μεγάλα έργα που ενδέχεται να έχουν σοβαρές διασυνοριακές δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον.
- (2) Η σύμβαση του Espoo εγκρίθηκε από την Κοινότητα στις 27 Ιουνίου 1997.
- (3) Κατά τη σύνοδο των μερών της σύμβασης του Espoo, το 2001, εγκρίθηκε τροποποίηση της Σύμβασης, με την οποία, αφενός αλλάζει ο ορισμός της έννοιας «κοινό», ώστε να καλύπτει τις μη κυβερνητικές οργανώσεις και άλλες ενώσεις και, αφετέρου, παρέχεται δικαίωμα προσχώρησης στη Σύμβαση σε χώρες εκτός της περιφέρειας της ΟΕΕ/ΟΗΕ. Η σχετική κοινοτική νομοθεσία, ειδικότερα η οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27^{ης} Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁷, περιλαμβάνει διατάξεις που συνάδουν με την εν λόγω τροποποίηση της σύμβασης του Espoo.

⁵ EE C [...] της [...], σ. [...]

⁶ EE C [...] της [...], σ. [...]

⁷ EE L 175 της 5.7.1985, σ. 40. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (EE L 156 της 25.6.2003, σ. 17).

- (4) Με τη δεύτερη τροποποίηση της σύμβασης του Espoo, που εγκρίθηκε στη σύνοδο των μερών το 2004, παρέχεται στα θιγόμενα μέρη η δυνατότητα να συμμετέχουν στον καθορισμό του περιεχομένου των εκθέσεων, αναθεωρούνται οι δραστηριότητες του προσαρτήματος I της Σύμβασης και αντιμετωπίζονται θεσμικά ζητήματα στο πλαίσιο της Σύμβασης. Η τροποποίηση αυτή δεν μεταβάλλει τον χαρακτήρα των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών, ενώ ο κατάλογος των υπόψη δραστηριοτήτων καλύπτεται ήδη από τη σχετική κοινοτική νομοθεσία, συγκεκριμένα από την οδηγία 85/337/ΕΟΚ.
- (5) Οι τροποποιήσεις της σύμβασης του Espoo έχουν κατατεθεί προς κύρωση, έγκριση ή αποδοχή εκ μέρους των μερών. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να κατατεθούν, κατά το δυνατόν ταυτόχρονα, οι πράξεις κύρωσης, έγκρισης ή αποδοχής.
- (6) Η Κοινότητα πρέπει να εγκρίνει τις δύο ανωτέρω τροποποιήσεις της σύμβασης του Espoo,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η πρώτη και η δεύτερη τροποποίηση της σύμβασης του Espoo της ΟΕΕ/ΟΗΕ για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο εγκρίνονται εξ ονόματος της Κοινότητας.

Το κείμενο των τροποποιήσεων επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το (τα) πρόσωπο(-α) που είναι αρμόδιο(-α) να καταθέσουν την πράξη έγκρισης των τροποποιήσεων στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος ασκεί τα καθήκοντα του θεματοφύλακα σύμφωνα με το άρθρο 17 της σύμβασης του Espoo.

Βρυξέλλες, [...]

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
[...]*

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΣΡΟΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΣΕ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

ΠΡΩΤΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ

Στο **άρθρο 1**, στο τέλος του **στοιχείου (x)**, μετά τη λέξη «πρόσωπα», παρεμβάλλεται το ακόλουθο κείμενο:

«και οι ενώσεις, οργανώσεις ή ομάδες αυτών, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική»

Στο **άρθρο 17**, μετά την παράγραφο 2, παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«3. Κάθε άλλο κράτος που δεν μνημονεύεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και το οποίο είναι μέλος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, δύναται να προσχωρήσει στη Σύμβαση, κατόπιν εγκρίσεως της συνόδου των μερών της. Η σύνοδος των μερών δεν εξετάζει ούτε εγκρίνει αιτήματα προσχώρησης που υποβάλλονται από τα εν λόγω κράτη, μέχρι την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου για όλα τα κράτη και τους οργανισμούς που ήταν μέρη της Σύμβασης στις 27 Φεβρουαρίου 2001.»

και επαναριθμούνται αναλόγως οι υπόλοιπες παράγραφοι.

Στο τέλος του **άρθρου 17**, παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«7. Κάθε κράτος ή οργανισμός που κυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει τη Σύμβαση, θεωρείται ότι ταυτόχρονα κυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει την τροποποίηση που επήλθε στη Σύμβαση με την απόφαση Π/14, η οποία ελήφθη κατά τη δεύτερη σύνοδο των μερών.»

ΔΕΥΤΕΡΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ

Στο **άρθρο 2**, μετά την παράγραφο 10, παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«11. Εάν το μέρος προέλευσης προτίθεται να εφαρμόσει διαδικασία για τον καθορισμό του περιεχομένου των εγγράφων της εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, το θιγόμενο μέρος θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συμμετέχει, στον κατάλληλο βαθμό, στη διαδικασία αυτή.»

Στο άρθρο 8, μετά τη λέξη «Σύμβασης», παρεμβάλλεται το ακόλουθο κείμενο:

«και κάθε πρωτοκόλλου της του οποίου είναι μέρη»

Στο **άρθρο 11** παράγραφος 2, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«γ) όπου ενδείκνυται, προσφεύγουν στις υπηρεσίες και επιδιώκουν τη συνεργασία αρμόδιων φορέων που διαθέτουν την κατάλληλη ειδικευση για την επίτευξη των σκοπών της παρούσας Σύμβασης»

Στο τέλος του **άρθρου 11**, παρεμβάλλονται τα ακόλουθα δύο νέα εδάφια:

«στ) όπου ενδείκνυται, καταρτίζουν πρωτόκολλα της παρούσας σύμβασης»

ζ) συστήνουν τα επικουρικά όργανα που θεωρούν απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.»

Στο **άρθρο 14 παράγραφος 4**, η δεύτερη φράση αντικαθίσταται από την ακόλουθη νέα φράση:

«Τίθενται σε ισχύ για τα μέρη που τις έχουν κυρώσει, εγκρίνει ή αποδεχθεί την εννενηκοστή ημέρα μετά την παραλαβή, από τον θεματοφύλακα, της γνωστοποίησης της κύρωσης, έγκρισης ή αποδοχής τους από τα τρία τέταρτα, τουλάχιστον, των μερών που αριθμούσε η Σύμβαση κατά την υιοθέτησή τους.»

Μετά το **άρθρο 14**, παρεμβάλλεται το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Άρθρο 14α

Εξέταση της συμμόρφωσης

1. Τα μέρη εξετάζουν τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης με βάση τη διαδικασία συμμόρφωσης, η οποία διέπεται από πνεύμα μη συγκρουσιακό και αρωγής και εγκρίνεται από τη σύνοδο των μερών. Η επισκόπηση βασίζεται σε τακτικές εκθέσεις που υποβάλλονται από τα μέρη, χωρίς να περιορίζεται σε αυτές. Η σύνοδος των μερών αποφασίζει σχετικά με τη συχνότητα υποβολής των απαιτούμενων τακτικών εκθέσεων των μερών και τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνουν οι εν λόγω τακτικές εκθέσεις.

2. Η διαδικασία συμμόρφωσης εφαρμόζεται σε όλα τα πρωτόκολλα που εγκρίνονται βάσει της παρούσας Σύμβασης.»

Το **προσάρτημα I** της Σύμβασης αντικαθίσταται από το προσάρτημα της παρούσας απόφασης.

Στο **προσάρτημα VI**, μετά την παράγραφο 2, παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«3. Οι παράγραφοι 1 και 2 είναι δυνατόν να εφαρμοστούν, κατ' αναλογία, σε όλα τα πρωτόκολλα της Σύμβασης.»

Προσάρτημα

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

1. Διυλιστήρια αργού πετρελαίου (με εξαίρεση τις επιχειρήσεις που παράγουν μόνο λιπαντικά από αργό πετρέλαιο) και εγκαταστάσεις αεριοποίησης και υδροποίησης τουλάχιστον 500 τόνων άνθρακα ή ασφαλτούχου σχιστόλιθου ημερησίως.

2. α) Θερμοηλεκτρικοί σταθμοί και άλλες εγκαταστάσεις καύσης με θερμική ισχύ 300 MW και άνω και

β) Πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες, συμπεριλαμβανομένης της διάλυσης ή του παροπλισμού αυτών ¹ (με εξαίρεση τις ερευνητικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή και μετατροπή σχάσιμων και αναπαραγωγικών υλικών, με ανώτατη διαρκή θερμική ισχύ 1 kW).

3. α) Εγκαταστάσεις για την επανεπεξεργασία ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων·

β) Εγκαταστάσεις:

- - για την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό πυρηνικών καυσίμων,
- - για την επεξεργασία ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων ή αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας,
- - για την τελική διάθεση ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων,
- - αποκλειστικά για την τελική διάθεση ραδιενεργών αποβλήτων ή
- - αποκλειστικά για την αποθήκευση (προγραμματισμένης διάρκειας άνω των 10 ετών) ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων ή ραδιενεργών αποβλήτων σε χώρο διαφορετικό από τον χώρο παραγωγής.

4. Μεγάλες εγκαταστάσεις για την παραγωγή ακατέργαστου χυτοσιδήρου και χάλυβα και την παραγωγή μη σιδηρούχων μετάλλων.

5. Εγκαταστάσεις για την εξόρυξη αμιάντου και για την επεξεργασία και μεταποίηση αμιάντου και προϊόντων που περιέχουν αμιάντο: στην περίπτωση των προϊόντων αμιαντοτσιμέντου, με ετήσια παραγωγή άνω των 20.000 τόνων τελικών προϊόντων· στην περίπτωση των υλικών τριβής, με ετήσια παραγωγή άνω των 50 τόνων τελικών προϊόντων· και άλλες εγκαταστάσεις όπου χρησιμοποιούνται ποσότητες αμιάντου άνω των 200 τόνων ετησίως.

6. Ολοκληρωμένες χημικές εγκαταστάσεις.

7. α) Κατασκευή αυτοκινητοδρόμων, οδών ταχείας κυκλοφορίας ² και σιδηροδρομικών γραμμών μεγάλων αποστάσεων, καθώς και αερολιμένων ³ με διάδρομο προσαπογείωσης βασικού μήκους 2.100 μέτρων και άνω.

β) Κατασκευή νέων οδών με τέσσερις ή περισσότερες λωρίδες κυκλοφορίας ή επαναχάραξη ή/και διαπλάτυνση υφιστάμενων οδών με δύο ή λιγότερες λωρίδες κυκλοφορίας, ώστε να δημιουργηθούν τέσσερις ή περισσότερες λωρίδες, όταν η νέα οδός ή το επαναχαραγμένο ή/και διαπλατυσμένο τμήμα της οδού θα έχει συνεχές μήκος 10 km και άνω.

8. Αγωγοί μεταφοράς πετρελαίου, αερίου ή χημικών ουσιών, με μεγάλη διάμετρο.

9. Εμπορικοί λιμένες, καθώς και εσωτερικές πλωτές οδοί και λιμένες για την κυκλοφορία στις εσωτερικές πλωτές οδούς, που επιτρέπουν τη διέλευση σκαφών χωρητικότητας άνω των 1.350 τόνων.

10. α) Εγκαταστάσεις τελικής διάθεσης αποβλήτων για την αποτέφρωση, χημική κατεργασία ή υγειονομική ταφή τοξικών και επικίνδυνων αποβλήτων.

β) Εγκαταστάσεις τελικής διάθεσης αποβλήτων για την αποτέφρωση ή χημική κατεργασία μη επικίνδυνων αποβλήτων, με ημερήσια δυναμικότητα άνω των 100 τόνων.

11. Μεγάλα φράγματα και ταμιευτήρες.

12. Δραστηριότητες άντλησης υπογείων υδάτων ή συστήματα τεχνητής αναπλήρωσης υπογείων υδάτων, εφόσον ο ετήσιος όγκος αντλούμενου ή αναπληρούμενου νερού ανέρχεται σε τουλάχιστον 10 εκατομ. κυβικά μέτρα.

13. Παραγωγή χαρτοπολτού, χαρτιού και χαρτονιού σε ποσότητα 200 και άνω τόνων ξηρανθέντος στον αέρα προϊόντος ημερησίως.

14. Μεγάλα λατομεία, ορυχεία και εγκαταστάσεις επιτόπιας εξόρυξης και επεξεργασίας μεταλλευμάτων ή άνθρακα.

15. Παραγωγή υδρογονανθράκων σε ανοικτή θάλασσα. Άντληση πετρελαίου και φυσικού αερίου για εμπορικούς σκοπούς, εφόσον η αντλούμενη ποσότητα υπερβαίνει 500 τόνους ημερησίως, στην περίπτωση του πετρελαίου, και 500.000 κυβικά μέτρα ημερησίως, προκειμένου για φυσικό αέριο.

16. Μεγάλες εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου και πετροχημικών και χημικών προϊόντων.

17. Αποδάσωση μεγάλων εκτάσεων.

18. α) Έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια λεκάνη απορροής σε άλλη, όταν η εκτροπή αυτή αποσκοπεί στην πρόληψη ενδεχόμενης λειψυδρίας και εφόσον ο όγκος του εκτρεπόμενου νερού υπερβαίνει τα 100 εκατομ. κυβικά μέτρα ετησίως και

β) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια λεκάνη απορροής σε άλλη, όταν η πολυετής μέση ροή της λεκάνης άντλησης υπερβαίνει τα 2.000 εκατομ. κυβικά μέτρα ετησίως και εφόσον ο όγκος του εκτρεπόμενου νερού υπερβαίνει το 5 % της ροής αυτής.

Η εκτροπή πόσιμου νερού μέσω αγωγών εξαιρείται και στις δύο περιπτώσεις.

19. Εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων δυναμικότητας άνω των 150.000 ισοδυνάμου πληθυσμού.

20. Εγκαταστάσεις εντατικής πτηνοτροφίας ή χοιροτροφίας με περισσότερες από:

- 85.000 θέσεις για ορνίθια κρεατοπαραγωγής,
- 60.000 θέσεις για όρνιθες,
- 3 000 θέσεις για χοίρους πάχυνσης (άνω των 30 kg) ή
- 900 θέσεις για χοιρομητέρες.

21. Κατασκευή εναέριων ηλεκτρικών γραμμών τάσης τουλάχιστον 220 kV και μήκους άνω των 15 km.

22. Μεγάλες εγκαταστάσεις αξιοποίησης της αιολικής ενέργειας για την παραγωγή άλλων μορφών ενέργειας (αιολικά πάρκα).

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, οι πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής και πυρηνικοί αντιδραστήρες αποχαρακτηρίζονται όταν έχουν αφαιρεθεί οριστικά από τον χώρο της εγκατάστασης όλα τα πυρηνικά καύσιμα και άλλα μολυσμένα με ραδιενέργεια στοιχεία.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης νοούνται ως:

«Αυτοκινητόδρομος», οδός που σχεδιάζεται και κατασκευάζεται ειδικά για την κυκλοφορία μηχανοκίνητων οχημάτων, δεν εξυπηρετεί παρόδιες ιδιοκτησίες και:

α) με εξαίρεση ορισμένα σημεία της ή προσωρινές διευθετήσεις, διαθέτει ανεξάρτητους κλάδους για τις δύο κατευθύνσεις της κυκλοφορίας, οι οποίοι χωρίζονται μεταξύ τους είτε με διαχωριστική νησίδα που δεν προορίζεται για την κυκλοφορία είτε, κατ' εξαίρεση, με άλλους τρόπους,

β) δεν διασταυρώνεται στο ίδιο επίπεδο με άλλη οδό, με σιδηροδρομική ή τροχιοδρομική γραμμή ή με πεζόδρομο και

γ) φέρει ειδική σηματοδότηση αυτοκινητοδρόμου.

- «Οδός ταχείας κυκλοφορίας», οδός που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την κυκλοφορία μηχανοκίνητων οχημάτων και είναι προσπελάσιμη μόνο μέσω ανισόπεδων ή ελεγχόμενων ισόπεδων κόμβων και στην οποία, ιδίως, απαγορεύεται η στάση και η στάθμευση στον ή στους κλάδους κυκλοφορίας.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, ως «αερολιμένας» νοείται ο αερολιμένας που ανταποκρίνεται στον ορισμό της σύμβασης του Σικάγου του 1944 για την ίδρυση του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (παράρτημα 14).